U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **M. P.**, zastoupen JUDr. Annou Doležalovou, advokátkou se sídlem Štěpánská 633/49, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2015, č. j. OAM-657/ZA-ZA02-ZA02-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 10. 2017, č. j. 29 Az 55/2015 - 85,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené advokátce žalobce JUDr. Anně Doležalové se přiznává odměna za zastupování ve výši 3.400 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví specifikovaným rozhodnutím žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou krajský soud nejprve rozsudkem ze dne 6. 2. 2017, č. j. 29 Az 55/2015 - 51, zamítl. Nejvyšší správní soud však ke kasační stížnosti žalobce rozsudek krajského soudu zrušil (rozsudkem ze dne 6. 4. 2017, č. j. 1 Azs 87/2017 - 26) z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Krajský soud se totiž nijak nevypořádal s žalobní námitkou, podle níž se žalovaný nedostatečně zabýval zhoršující se bezpečnostní situací na Ukrajině. Ostatní kasační námitky Nejvyšší správní soud neshledal důvodné a potvrdil věcné závěry krajského soudu.

[2] Krajský soud následně vydal v záhlaví označený rozsudek, kterým žalobu opět jako nedůvodnou zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) opět napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, ve které navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek zrušil z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. Konkrétně stěžovatel namítl, že se soud ani v dalším řízení dostatečně nevypořádal s žalobní námitkou týkající se bezpečnostní situace na Ukrajině. Neobstojí jeho argumentace, že informace Ministerstva zahraničí ČR, na kterou stěžovatel odkazoval, je adresová občanům ČR, kteří cestují na Ukrajinu jako cestovatelé, neboť zpráva pojednává mimo jiné i o bezpečnostní situaci na Ukrajině. Pro její zhodnocení je přitom irelevantní, zda se jedná o obyvatele ČR nebo Ukrajince. Informace totiž hovoří např. o nehumánním zacházení či možné újmě na zdraví, které mohli být vystaveni nejen cizinci, ale především civilisté z řad obyvatel Ukrajiny. Pokud by nebezpečí zhoršení bezpečnostní situace na Ukrajině i do dalších oblastí, mimo oblast Doněckou a Luhanskou, nadále netrvalo, nebyl by důvod pro opakované prodlužování platnosti zmíněné informace na webových stránkách Ministerstva zahraničních věcí. Stěžovatel je přesvědčen, že v případě návratu do země původu by mu vzhledem k nestabilní a život ohrožující bezpečnostní situaci hrozilo nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný se ve svém vyjádření ztotožnil se závěry krajského soudu a poznamenal, že stěžovatel nenavrhl žádné relevantní podklady o bezpečnostní situaci v zemi původu. Navrhl tedy, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti. Kasační stížnost směřuje proti rozsudku, který krajský soud vydal poté, co bylo jeho předchozí rozhodnutí zrušeno Nejvyšším správním soudem pro nepřezkoumatelnost. Opakovaná kasační stížnost je podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. přípustná pouze tehdy, je-li namítáno, že se krajský soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. Kasační argumentace stěžovatele spočívá v tom, že se krajský soud opět dostatečně nevypořádal z bezpečností situací na Ukrajině, resp. tuto situaci zhodnotil nesprávně. Jelikož Nejvyšší správní soud zrušil předchozí rozsudek krajského soudu právě proto, že se soud touto otázkou nezabýval, je třeba považovat kasační stížnost za přípustnou.

[6] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Nejvyšší správní soud se proto v souladu s § 104a s. ř. s. zabýval tím, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud ji odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či

nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikatorní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele. O zásadní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud: a) krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu; b) krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[7] Stěžovatel ve své kasační stížnosti neuvádí, v čem okolnosti jeho případu naplňují uvedená kritéria přijatelnosti. Upozorňuje zejména na to, že situace na Ukrajině není bezpečná, což žalovaný dle jeho názoru nesprávně zhodnotil.

[8] Nejvyšší správní soud konstatuje, že rozhodnutí žalovaného vychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu, který byl ve světle konkrétních okolností případu řádně a správně vyhodnocen. Žalovaný (stejně jako následně krajský soud) však dospěl k závěru, že stěžovatel netvrdil žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany dle § 12, §13, § 14, § 14a či § 14b.

[9] Stěžovatel v žalobě odkázal na internetové stránky Ministerstva zahraničních věcí, kde se nachází zpráva „Ukrajina: Bezpečnostní situace na východě a jihu země“ obsahující doporučení občanům České republiky cestujícím na Ukrajinu. Krajský soud obsah této zprávy, spolu s dalšími podklady, ze kterých vycházel při posouzení věci žalovaný, vyhodnotil tak, že stěžovateli v případě návratu do země původu nehrozí nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu. Toto hodnocení bezpečnostní situace na Ukrajině je zcela v souladu s rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu v obdobných případech (viz např. usnesení NSS ze dne 25. 1. 2018, č. j. 1 Azs 373/2007 - 31, a mnohé další). Žalovaný i krajský soud učinili závěr o nenaplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (viz např. na rozsudek ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 - 62).

[10] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje zájmy stěžovatele, a proto není důvod pro její přijetí k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou řešeny rozdílně, stejně tak nebyl shledán důvod k judikaturnímu odklonu. Kasační soud neshledal zásadní pochybení krajského soudu, ať už v nerespektování soudní judikatury, nebo ve formě hrubého pochybení při výkladu práva. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[12] Stěžovateli byla usnesením krajského soudu ze dne 8. 12. 2015, č. j. 29 Az 55/2015 - 15, ustanovena zástupkyní advokátka JUDr. Anna Doležalová. V takovém

případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud určil odměnu advokátky částkou 3.100 Kč za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) a dále částkou 300 Kč, která představuje paušální náhradu hotových výdajů v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Výše odměny tedy činí celkem 3.400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2018

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu